

Димана - Любов неизживяна

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

[Припев:]

Мрачно е в града, пак ли късно се прибираш?
Искам те ела, но защо не го разбираш?
И от самота, не, не знам какво ще правя
ще мине ли това и дали ще те забравя?

За малко се поспри, нещо ще ти кажа
откакто няма те от всичко се отказах.
Заради теб в сърцето имам рана
само тя от теб ми остана.

Отне ми всичко, нямам нищо, нищо,
но моето сърце те иска, иска.
Така остана, така остана
любов неизживяна.

[Припев:]

Мрачно е в града, пак ли късно се прибираш?
Искам те ела, но защо не го разбираш?
И от самота, не, не знам какво ще правя
ще мине ли това и дали ще те забравя?

Веднъж се обади да ме питаш как съм
знам че не ти пука, но не се отказвам.
Интересуваш се, а после ме забравяш
всичко в мене разтапяш.

Отне ми всичко, нямам нищо, нищо,
но моето сърце те иска, иска.
Така остана, така остана
любов неизживяна.

Мрачно е в града, пак ли късно се прибираш?
Искам те ела, но защо не го разбираш?

Звъня, ти ми затваряш, не си зает ми казваш
колко пъти, колко пъти ще ме заблуждаваш.
Няма те до мене, мина много време,
но кога ще спре сърцето да те иска тебе?

Питам всички какво да правя,
а те ми казват да те оставя.
Казват ми: "Мила, не те обича,
хайде стига след него тича."

Как да го кажа на сърцето?
Ето пак пия първо, второ, трето
така остана, така остана
любов неизживяна, любов неизживяна.